

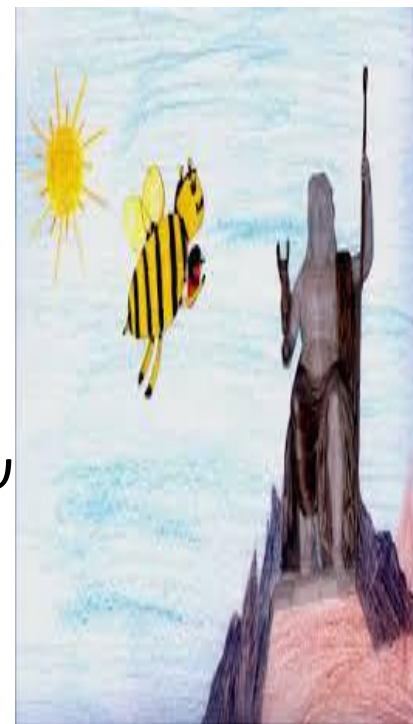
Η ΜΕΛΙΣΣΑ ΣΤΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

Μέλισσαι καὶ Ζεὺς

Μέλισσα μήτηρ κηρίων οὕσα ἀνελήλυθεν εἰς θεούς, φέρουσα κηρούς καὶ μέλι. Τερφθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς τῇ προσφορᾷ τῆς μελίσεως συνετάξατο δοῦναι αὐτῇ ὃ ἂν αἰτήσῃ. Ἡ δὲ Δός, ἔφη, τῇ σῆθι θηραπαινίδι κέντρον πρὸς ἄμυναν τῶν πόνων μου καὶ εἰς φυλακὴν μου. Ἀπορήσας δὲ ὁ Ζεὺς πρὸς τὰς αἰτήσεις, ἐπεὶ ἐφίλει τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ἔφη τῇ μελίσει· Οὐχ ὡς ἤτησας γενήσεται, ἀλλ' ἐάν τις τῶν ἀνθρώπων ἤκη λαβεῖν μέλι, σὺ δὲ βούλη αὐτὸν ἀμύνασθαι, ἔχε τὸ κέντρον· πλήν ἴσθι ὅτι, εἰ πλήξεις ἄνθρωπον, ἐμβληθέντος τοῦ κέντρου, παρευθύς ἀποθνήσκει· ζωὴ γάρ σοι ἐντυγχάνει τὸ κέντρον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς δεήσεσιν μηδεὶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ζητεῖτω κακό.

ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΟΣ

Εἰς μελιττουργεῖόν τις εἰσελθὼν, τοῦ κεκτημένου ἀπόντος, τὸ κηρίον ἀφείλετο. Ὁ δὲ ἐπανελθὼν, ἐπειδὴ τὰς κυψέλας εἶδεν ἐρήμους, εἰστήκει τὸ κατ' αὐτὰς διερευνώμενος. Αἱ δὲ μέλισσαι ἀπὸ τῆς νομῆς ἐπανήκουσαι, ὡς κατέλαβον αὐτόν, τοῖς κέντροις ἔπαιον καὶ τὰ χεῖριστα διετίθουν. Ὁ δὲ πρὸς αὐτάς· Κάκιστα ζῶα, τὸν μὲν κλέψαντα ὑμῶν τὰ κηρία ἀθῶον ἀφήκατε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιμελούμενον ὑμῶν πλήττετε. Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὕτω τῶν ἀνθρώπων τινὲς δι' ἄγνοιαν τοὺς ἐχθροὺς μὴ φυλαττόμενοι, τοὺς φίλους ὡς ἐπιβούλους ἀπωθοῦνται.

«ΤΟ ΠΕΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ»
ΡΙΜΣΚΥ ΚΟΡΣΑΚΟΦ

«ΤΟ ΒΑΛΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ»
(ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΟ)
ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΪΝΔΡΟΥ